

SPO a jeho spolupráce s letectvem s hlediska zpravodajského.

Smišený přezvědný oddíl (SPO) je zpravodajským prostředkem pěší divise. Úkoly, které mu připadají, jsou převahou takové, že podstatná část jeho činnosti směřuje vždy k vyhledávání zpráv.

Druhým orgánem zpravodajským v rámci pěší divise je průzkumné letectvo — letka divise.

Jak jezdeckto, tak i letectvo má tedy stejné poslání s hlediska zpravodajského, a proto nutno jejich práci směřující k témuž cíli uspořádati tak, aby se obě zbraně navzájem doplňovaly.

Přihlédneme-li blíže k činnosti obou, shledáváme, že spolupráce obou je nezbytná, má-li býti dosaženo žádoucích výsledků.

Jak jest jejich činnost řízena? — Činnost obou zbraní řídí velitel svými rozkazy, v kterých jsou stanoveny úkoly letectva i úkoly SPO.

Časové i prostorové vymezení úkolů je zpravidla takové, že činnost letectva předchází před činností SPO, neboť úkol daný letectvu požaduje na něm opatření zprávy z prostoru, jehož šířka odpovídá šířce pásma přikázaného divisi a hloubka vyznačena je čarou rozhraničující pole působnosti mezi divisním a armádním letectvem — vyjádříme-li to číselně — až do hloubky 25—50 km.

Úkoly SPO při jeho pozemní činnosti jsou stanoveny tak, aby těžily ze zpráv získaných letectvem. Tyto zprávy jsou základem pro určení směru i cílů pro pozemní činnosti, často i pro stanovení vzdálenosti, na kterou nutno SPO vyslati.

Tím, že velitel divise stanoví, kdy jednotlivé složky vejdou v činnost, dává základ pro jejich spolupráci. Do jaké míry budou moci společně pracovat, to je závislé na prostředcích, zejména leteckých, a na situaci pozemních vojsk.

V čem záleží jejich spolupráce? Ve vzájemném dorozumění, jak budou společný úkol prováděti, jak toto dorozumění skuteční během své činnosti a jak budou navzájem těžiti jeden z činnosti druhého.

A tu třeba studovati vývoj činnosti SPO počínaje přípravami před vyražením k vyhledávání zpráv až do skončení činnosti ať již před frontou nebo v boku pěší divise.

Velitel divise určuje svému letectvu prostor, z kterého má opatřiti zprávy, určí také, čeho se zprávy mají týkati, kam a kdy mají býti dodány. Stanoví hodinu, kdy činnost letectva počíná, a doby, kdy bude činnost opakována, neboť k soustavné a nepřetržité práci nebude míti jeho letectvo dostatečnou sílu.

Na počtech letky bude záviseti způsob, jak bude jeho činnost uspořádána s činností SPO. Má-li velitel k dispozici dostatečný počet letounů, může určit zvláštní letouny pro úkol doprovodu SPO, čímž dán pevný základ pro spolupráci.

Budou-li počty letky nízké, takže si provedení průzkumu vyžádá celé jednotky, bude úkolem všech letců vyhledávajících zprávy pro velitele, aby společně pracovali s SPO.

V údobí, kdy letectvo zahájí také činnost pro dělostřelectvo a pro pěchotu, připadne mu jako vedlejší úkol dodávati získané zprávy SPO a hlásiti jeho situaci.

Ve všech případech je viděti, že nejdůležitější otázkou je navá-

zání spojení mezi letectvem a jezdecktvem a udržení tohoto spojení po celou dobu spolupráce.

Na počátku operací, kdy letectvo divise nebude mít jiných úkolů než vyhledávání zpráv pro velitelství, bude možno uskutečnit první eventualitu — dát zvláštní letce pro doprovod SPO.

V tom případě bude oběma úkol usnadněn.

Nebude-li mít divise dostatek letectva, takže mu připadne co hlavní úkol průzkum pro velitelství, nemůže se věnovat již tolik součinnosti s SPO, ježto nesmí ztrácet čas pro svou hlavní úlohu.

Když budou průběhem operací letci vázáni pracovat pro velitelství, pro dělostřelectvo a event. i pro pěchotu, bude vzájemná součinnost ještě více omezena.

Z toho je zřejmo, že všichni letci musí být obeznámeni se způsobem spolupráce s SPO a že by bylo výhodné, aby zejména způsob spojení byl předepsán a přesně vymezen. Tím se stanou běžné známými zásadní věci, týkající se spojení, a pro jednotlivé úkoly bude třeba vymezit jejich použití individuálně podle úkolu, který právě společně řeší. Toho bude dosaženo vzájemnou dohodou letce a velitele SPO, při čemž je důležité, aby letci byl znám úmysl velitele SPO. do všech podrobností. Ten vyplývá z úkolu, který velitel divise svému SPO. dal.

Vymezení tohoto úkolu je časově dáno buď hodinou vyrazení nebo určeno požadavkem z určitého prostoru dodat v stanovenou hodinu zprávy, často i negativní; v tom případě určí hodinu vyrazení velitel SPO, tak, aby splnil daný úkol.

Prostorové vymezení úkolu je dáno pásmem činnosti divise a označením cíle pro denní výkon; při čemž vedoucím činitelem je nepřítel, o němž mají být zjednány zprávy, a složkou omezující jsou možnosti SPO, jehož síla, složení, prostředky umožňují mu osamoceně operovat na vzdálenosti 25—30 km před vlastními vojsky.

I když hodina vyrazení SPO je stanovena dříve, než letectvo může zahájit svou činnost, nemění se tím nic na předpokladu, že letectvo svou činností předchází činnost SPO, neboť veliká rychlost letectva dovolí mu v krátké době předejít pozemní oddíl, byť vyrazil i o několik hodin napřed.

*

Sledujme nyní činnost velitele SPO, který dostal úkol vyhledávat zprávy pro svou divisi.

Jeho činnost směřuje především k materiálním přípravám k splnění úkolu.

Dále provede přípravu taktickou; probíráje prvky rozhodnutí přichází k závěru, jak daný úkol provede. Při tom nutno připomenouti, že úvahy o možnostech nepřítele budou pro něho důležitým činitelem, neboť z nich plyne závěr, kde je onen prostor, v němž může zprávy získat. Tento prostor se stane pro první cílem a na něm se po prvé soustředí zájem o společnou činnost letce a pozemního oddílu. Od letce, který s velitelem SPO společně pracuje, bude požadovat zprávy z tohoto prostoru dříve, než tam dorazí, aby podrobně mohl uspořádat vyhledávání zpráv.

Velitel SPO nemůže schematicky připravit svou činnost od vyrazení až do skončení úkolu toho dne. Jeho úmysl bude se vztahovat na povšechné stanovení postupných cílů, jichž chce dosáhnouti. Na každém z nich bude nucen podle úkolu, podle získaných zpráv, podle situace a terénu se znovu rozhodovat.

Doprovázející jej letec může mu v tom směru rozhodnutí usnadnit, připravit tím, že mu podá zprávy povšechného rázu, výsledek svého pozorování.

Zásadu, že SPO pracuje jako celek o vyhledávání zpráv, za nějž odpovídá velitel, nesmíme pustiti se zřetele. Kam sám vidí, nebo kam vidí letec s ním společně pracující, tam nebude posílati hlídky. Ty mají rozšířiti obzor pozorování do prostorů, kam ani velitel ani letec nevidí. Dává jim v tom smyslu úkoly prostorově vymezené, na krátké vzdálenosti. Nevysílá jich bez konečných cílů nebo bez zastávek, nýbrž dbá o to, aby se mu nevymkly z ruky, aby neztratil vliv na ně a mohl vždy jejich činnost řídit nebo doplniti. Jediné tento způsob použití mu zaručuje úspěch.

SPO dostává zpravidla pro vyhledávání zpráv povšechný směr, kterým se má bráti, a podél tohoto směru provádí průzkum. Může však dostati i úkol v celé šířce pásma hledati zprávy, čímž se však jeho postup zpomalí a síly tříští.

Když se velitel rozhodl, jak chce daný úkol splnit, je nutno, aby si zajistil spolupráci s letcem. Je to především otázka spojení, které musí býti smlouveno, dokud není předepsán způsob, jak je navázati a udržovati.

V tom směru nutno požadavky shrnouti ve dvě skupiny:

1. spojení letce s SPO, tedy shora dolů,
2. spojení SPO s letcem, tedy zdola nahoru.

Velitel SPO i letec mají zájem na tom, aby zprávy, které letec získal, mohl podati veliteli SPO, který z nich má těžiti pro splnění své úkolu.

Způsoby jsou tu jednoduché a prostředků je několik. Dříve však, než se letec pro některý z nich rozhodne, musí uvážiti, aby v intencích velitele SPO použil onoho, který je vhodný v daném okamžiku.

To závisí na situaci a na prostředcích, které má velitel SPO.

Sledujeme-li podrobně tuto činnost, vidíme, že je nutno:

1. Aby letec uvědomil velitele, že chce zprávu podati, a ten zase jemu oznámí, že je připraven zprávu přijmouti.

Z toho plyne použití volací značky; bude to zpravidla raketa letcem vystřelená, na niž velitel SPO reaguje vyložením vyznačovacího terče. Naproti tomu je povinností velitele SPO, aby se postaral o trvalé pozorování letce, s kterým společně pracuje. Jeho orgány k tomu účelu jsou u velitelství zařadení signalisté, kteří mají též vyznačovací terče.

2. Aby volil způsob, který je vhodný v situaci, v níž oba jsou, a tu dojdeme k různým použitelným způsobům.

a) Je-li nemožný zásah nepřítele a není-li nijak umožněno prozrazení přítomnosti SPO, bude voliti způsob nejjednodušší — shození napsané zprávy.

Tu se ovšem ihned musíme dotknouti otázky, kde bude ono místo, kde budou vyloženy terče, kam zpráva má býti shozena? Různorodé složky sloučené v SPO usnadňují odpověď. Pro letce bude snadnější hledati spojení s jednotkou pohybující se na komunikaci — cyklisté, než se složkami, jež budou v terénu — jezdeckto.

Proto také bude výhodné, je-li velitel SPO v terénu, aby místo, kde hlášení bude shozeno, bylo označováno u cyklistické rot. Jsou zde také prostředky, které mohou veliteli zprávu ihned dodat, neboť jeho stanoviště bude zpravidla u zbytku jezdecké části, která jest jeho vlastním orgánem pro vyhledávání zpráv.

Tento způsob spojení může však v určitých situacích přece jen vésti ke zdržení, poněvadž v onom okamžiku může býti cyklistická rota dosti vzdálena, neboť víme, že následuje postupně přiskoky za eskadronou, vyhledávající zprávy. Tu záleží mnoho na celkové situaci a velitel má možnost, aby označení svého místa terčem provedl u jezdecké části, kde sám je, zejména tenkrát, když se s ní dosud pohybuje po komunikaci.

b) Je-li nepříteli známa přítomnost SPO před frontou, když jsme již vešli v dotyk s nepřátelskými hlídkami, které naší přítomnost zjistili a hlásili, nebude vždy možno, aby letec zprávu shodil, neboť technickým výkonem, jehož je k tomu třeba, lze snadně místo oddílu zjistiti.

Tehdy bude vhodné použití radiostanice. Ovšem nutno zde podotknouti, že radiostanice SPO musí býti taková, aby mohla ihned zahájit činnost. Praxe ukazuje, že navázání spojení mezi leteckou stanicí a pozemní trvá vždy značnou dobu, což je nevýhoda, neboť SPO jdoucí vpřed vzdaluje se od radiostanice a je nucen k jejímu zajištění zanechat část prostředků. Radiostanice v automobilu, která by přijímala a vysílala za pohyb, je nejvýhodnější.

Korespondence vedená šiframi vyžaduje značného času jak při dávání, tak při luštění, i když se pracuje se zkratkami podle smluveného klíče.

Z toho lze odvoditi, že pro spojení s letcem bude výhodné použití radiostanice, zejména tenkrát, když pohyb SPO je již vázán, děje se zvolna a jiných prostředků nelze použiti.

Velitel SPO nebude však váhati ihned podati důležité zprávy radiotelegraficky i když je tím vysazen nebezpečí, že bude zaměřením jeho stanoviště zjištěno.

c) Situace může býti konečně i taková, že ani jednoho z přechozích způsobů nelze použiti a že je nutno sáhnouti k prostředkům nejjednodušším, kterými by zpráva mohla býti podána.

Budou to smluvené značky optické, barevné rakety s několika světlicemi, barevné kouře a p., jimiž letec může dáti znamení podle smluveného klíče, při čemž směr může označiti náletem, náhlou změnou směru označiti prostor a podobně, jako je tomu při udávání cíle dělostřelectvu.

Zprávy takto dodávané mohou označovati hrozící nebezpečí, přímé ohrožení a p., jejich hodnota se vyznačuje malou přesností.

d) Výjimečný případ může nastati, že letec najde vhodné místo k přistání v blízkosti SPO a že situace dovolí, aby přistál a s velitelem osobně vešel ve styk.

Potíže, které se vyskytnou při vyhledávání spojení, budou často spočívat v tom, že letec nebude moci najíti SPO, neboť velitel bude nucen odbočiti z daného směru, aby se vyhnul, obešel nepřátelský odpor, anebo v terénu hledal skryty, nebo konečně při přechodech rozsáhlými zalesněnými prostory.

Na tyto možnosti musí býti pamatováno a musí býti stanoveny podmínky, jak bude spojení navázáno. Při průchodech lesy lze otázku řešiti tím, že se umístí při vstupu do lesa na vhodném volném prostranství vyznačovací terče a po dosažení východu druhé, takže letec je orientován, kde oddíl je, a po dobu průchodu je spojení zajištěno.

Je-li oddíl nucen odbočiti z cesty mu předepsané a nesleduje-li

letec zrovna jeho pohyb, je nutno jej o tom zpravit, což však zapadá již do druhé skupiny spojení mezi zemí a letcem.

I zde je obdobná potřeba navázání spojení, jež se děje vyložení vyznačovací terčů se znakem vyžadujícím spojení. Letec, který upozoroval, že velitel SPO chce mu podat zprávu, dá znamení „rozumím“ ať již opticky nebo radiotelegraficky, podle okolností. Zpravidla bude stačiti signál optický (raketa).

Je třeba si všimnouti, co bude velitel SPO chtít, aby letec věděl. Především to budou jeho přání, požadavky na letce, jež ovšem musí se omeziti na udání směru a vzdálenosti nebo potřeb jednoduchým znakem.

Dále to budou zprávy velmi stručné, na jichž rychlém dodání veliteli divise má zájem na př. — zjednaný první dotyk s nepřítelem.

K tomuto spojení nutno použití vyznačovacích terčů s příslušnými znaky, pro jichž čtení v zásadě ustanovení již zavedená pro spojení s pěchotou a dělostřelectvem. Je nutno ovšem omeziti se na nejnutnější míru, neboť jinak by vznikly obsáhlé kodexy, které by letec nemohl zvládnouti.

Při všech opatřeních je nutno dbáti toho, aby nepřítel nečetl spolu.

Použití radiostanice naráží mimo potíže již uvedené při opačném spojení na potíž přijímání v letounu. Pokusy v tom směru konané i u nás ukazují, že toto spojení je možné, ale dosud se v praxi neprovádí.

Jako sportovní letecký výkon provozované sbírání hlášení s použitím kotvy spuštěné z letadla a pomocí zavěšením hlášení mezi vysoké tyče nemá praktické ceny, neboť je buď lze uskutečniti jen velmi zřídka, nehledě k tomu, že vyžaduje zvláštních opatření a že se hodí jen v situacích zcela výjimečných. Pokusy v tom oboru konané nedávají žádných praktických výsledků (Německo).

Po uvážení těchto technických opatření pro spojení mezi letcem a velitelem SPO je nutno přihlídnouti k potřebám obou vzhledem k rozvoji operace samé, to je při provádění vyhledávání zpráv, v jednotlivých fázích, v nichž se SPO ocitá.

Rozhodli-li se velitel SPO, jak svůj úkol chce splniti, je nutno, aby letce o svém úmyslu informoval. Co musí znáti letec? Především cestu, kterou se bude SPO za zprávami bráti, neboť na této cestě bude jej hledati. Dále dobu vyražení, aby věděl, kde má hledati SPO, když zahájí činnost, resp. když se bude vraceti se zprávami, jež by mu dodal.

Naproti tomu bude se velitel SPO zajímati o doby, kdy letec bude ve vzduchu, aby věděl, kdy s ním může spojení navázati.

Až do zjednání prvního dotyku s nepřítelem vede letec SPO předcházaje jej v jeho všeobecném směru stanoveném pro vyhledávání zpráv.

Jakmile byl dotyk zjednan na ose postupu, bude se ovšem rozšiřovati zájem velitele SPO i na vzdálenější prostory, aby zjistil, co tam je, co se tam děje. Činnost letce může mu tuto práci usnadniti zejména ve volných částech terénu, kde může dobře pozorovati. Veliteli SPO zbývá potom starost o ony části, v nichž přirozené kryty znemožňují pozorování letecká. To znamená činnost letce šetří síly SPO, pro budoucí úkoly a usnadňuje rychlý pohyb vpřed.

Když je postupně zjednáván dotyk s většími částmi nebo s odolnějším odporem, který vede k zastavení SPO, je spolupráce s let-

cem velmi důležitá. Úkolem letce bude zjednatí veliteli SPO všeobecný přehled o nepříteli, s kterým je v dotyku, zjistiti jeho proudy nebo postavení a podrobně se zajímati o hodnotu odporu, kterým je SPO zastaven.

Není-li možnosti vyhnouti se, najíti volnou cestu na křídle, bude velitel SPO nucen o zprávy bojovati a tu právě k připravení rozhodnutí budou shora požadované zprávy letce míti značný vliv. Aby velitel SPO svými malými prostředky mohl provéstí útok, je nutno, aby měl zprávy, podle kterých volí potom místo k provedení náhlého, prudkého útoku s překvapením. Tyto zprávy si opatřuje z části sám postupným přezkušováním dotyku hlídkami. Letec, který má možnost nahlédnouti i za ony části, jež zastavily postup, zjistiti sílu na různých místech, může podstatně ulehčiti úkol velitele, nebo jej přímo vésti k útoku na ono slabé místo, jež zjistil a jež dává oddílu možnost získati nové zprávy — zajatce — neb uvolniti cestu pro pokračování v úkolu.

Nezdaří-li se útočná akce a SPO je nucen přejíti k defenzivní činnosti neb ústupu, připadá letci úloha společně působiti k jeho zajištění tím, že velitele zavčas upozorňuje na směry nepřátelského manévru, které by mohly izolovanou jednotku ohroziti, a tím mu umožní, aby učinil k své ochraně potřebná opatření nebo se zavčas vyhnul odpoutáním sil.

Obdobně působí letec s SPO v úloze ochrany boku vyšší jednotky, kde oběma připadá úkol vyhledávati zprávy a tak navzájem přispívati k zajištění. Jakmile začne SPO tento úkol řešiti bojem ať útočným nebo obranným, přispívá letec k jeho zajištění zprávami.

Dostane-li SPO za úkol zmocniti se východu z nějaké soutěsky a držeti ji do příchodu ostatních vojsk, předchází jej letec, aby opatřil povšechné zprávy, jež mají potom vliv na rozhodnutí velitele SPO, pokud se týká použití prostředků různé rychlosti (vyslání cyklůstů s OA v čele a p.).

Po úspěšné bitvě, kdy SPO je nasazen k využití úspěchu s úkolem zjišťovati nepřátelské odpory, jež se drží ojedinele v terénu, a působiti proti nim hlavně manévrem a posilovými prostředky (tanky, děla a p.), jest jeho činnost rázu převážně zpravodajského, neboť nebude moci zdolati všechny překážky, jež se stavějí v cestu, a často bude moci jen o nich podávati zprávy následující pěchotě, která je zdolá. Součinnost letce v této fázi směřuje k tomu, aby předcházel SPO, vedl jej na volné směry, z nichž je možný manévr proti odporům rozsetým v terénu. Práce letce je tu obdobná jako při dopravě pěchoty a asi téhož rázu jako před zahájením útočné akce při vyhledávání zpráv.

Je-li SPO nasazen k pronásledování nepřítele, zejména k paralelnímu, s úkolem zaskočiti nebo s boku napadnouti ustupující vojska poraženého protivníka, bude úkolem letce, aby zpravoval velitele o směrech, síle a činnosti ustupujícího nepřítele a usnadnil veliteli SPO rozhodnutí pro použití oddílu k účinné akci, k splnění úkolu.

Za ústupu, když SPO připadá úkol krýti ústup vojsk zadního voje, bude součinnost mezi SPO a letcem obdobná jako při odpoutávání SPO po nezdařené útočné akci, pokud ovšem bude možná, neboť v této fázi bude zpravidla operováno v noci.

Celkem lze říci, že při kterékoliv akci SPO musí býti vyhledávány zprávy jak pro potřebu velitele, který SPO i letce vysílá, tak i pro činnost SPO. Vyhledávání zpráv je vždy úkolem obou a jediné těsná spolupráce, zakládající se na řádně fungujícím spojení mezi oběma, zaručuje úspěch.

*

Má-li býti dosaženo úplné souhry mezi pozorovatelem a velitelem SPO, je nutno, aby navzájem byli o svých úkolech informováni. Strídání osádek letounů vyžaduje, aby velitel letky vešel ve styk s velitelem SPO před zahájením činnosti, aby znal podstatu úkolu svěřeného veliteli SPO a úmysl tohoto velitele, jak chce úkol provést. Podle toho dává potom úkoly svým osádkám letounů. Osobní styk je tu nejvýhodnějším způsobem spojení. Nelze-li jej navázati pro krátkost času nebo vzdálenost, musí býti nahrazena tato dohoda vzájemnou výměnou prováděcích rozkazů, z kterých by poznali oba velitelé všecko, co k společné práci za stejným cílem podnikají a navzájem svou činnost srovnali a uspořádali.

Není-li ani tato možnost dána, musí stačiti rozkazy nadřízeného velitele, který oběma disponuje a přiděluje jim úkoly.

Aby bylo pro každý případ spojení tohoto druhu — rozkazy — zajištěno, je nutné, aby rozkazy vydávané velitelstvím divise: „zvláštní rozkaz pro letectvo“ dostal také velitel SPO a naopak „zvláštní rozkaz pro jezdecko“ velitel letky. Tím se usnadní oběma práce, neboť dříve než se vespolek dohodnou, jsou již všeobecně informováni o podstatě úkolů.

Dohoda obou velitelů při osobním styku bude se převážně týkat otázky spojení mezi pozemním oddílem a letcem. Z daných úkolů mohou snadno zjistiti, kde, v kterém prostoru a kdy, v které době bude lze účinně spojení navázati a jakého prostředku bude lze použiti.

Úkolem velitele letky bude informovati všeobecně osádky letounů a dáti jim přesné úkoly ve smyslu dohody s velitelem SPO.

Velitel pozemního oddílu musí vykonati vše, aby zajistil spojení s letcem; postarati se o trvalé pozorování, rychlé umisťování vyznačovacích terčů, event. o dodávání zpráv.

Dosáhnouti souhry během pohybu není tak snadné, jak by se na první pohled zdálo. Zkušenosti z manévruů ukazují, že nebylo-li spojení připraveno nebo smlouveno, že nefunguje vůbec nebo že funguje velmi nedokonale.

Příčiny nutno hledati v tom, že spolupráce obou zbraní není dostatečně připravena. Vzájemné poznání úkolů, proniknutí jich a snaha navázati spojení často chybí, každý pracuje na svůj vrub. Časté jsou stížnosti s obou stran. Letec si stěžuje, že nemůže nikoho nalézt, že mu na jeho hlášení nikdo neodpovídá, že nemůže zprávu dodat. Jezdec má obyčejně tytéž bolesti. Proto je třeba, aby byl volen způsob, který zajišťuje a nutí oba, aby spojení navzájem uskutečnili. Nejjednodušším prostředkem je doplniti v tom směru předpisy jak letecké, tak i jezdecké příslušnou částí, která pro spojení a spolupráci nařizuje dodržovati určitá ustanovení, jež jsou potom závazná pro oba.

Znění takového ustanovení, které nečiní nijak nárok na úplnost, neboť tu musí společně pracovati o přesném znění jezdecko i le-

tectvo, aby individuálním potřebám a možnostem obou bylo vyhověno a o tom zjednatí častým zkoušením zkušenosti, představují si asi takto:

Spolupráce letectva a SPO.

Stejný úkol — vyhledávání zpráv — zavazuje SPO a letectvo k součinnosti.

Základem pro činnost obou jsou rozkazy velitele divise, kterými jsou jim úkoly vymezeny.

K podrobnému stanovení úkolu jezdeckta vydává velitelství divise zpravidla „Zvláštní rozkaz pro jezdeckto“ a obdobně „Zvláštní rozkaz pro letectvo“. Jak velitel letky, tak i velitel SPO dostanou zásadně oba tyto zvláštní rozkazy, aby navzájem mohli srovnati své úkoly mající společný účel.

K vydávání těchto rozkazů nebo k bližšímu vysvětlení je vhodné oba velitele povolati do štábu divise. Tím je také zaručen osobní styk obou velitelů nutný k jejich vzájemné dohodě.

Velitel SPO oznámí veliteli letky svůj úmysl, jak chce daný úkol provést.

Podle prostředků leteckých je určen buď zvláštní letoun pro doprovod SPO nebo budou k spolupráci povoláni všichni letci, kteří o vyhledávání zpráv pro velitelství pracují.

Velitel letky oznámí veliteli SPO, kdy a v kterých prostorech budou jeho letouny pracovati a připraví úkoly jednotlivým letounům.

Dohodnou se spolu o způsobu spojení mezi letounem a velitelem SPO a naopak. Potřebné značky podle přílohy k služebnímu předpisu G-VIII-1 a podle spojovacího plánu divise.

Po vyrazení SPO za zprávami je povinností velitele zajistiti trvalé pozorování letce, aby na jeho znamení bylo s ním rychle navázáno spojení. Letec v tomto období předchází jezdeckto, pozoruje a výsledky hlásí vhodným způsobem veliteli SPO, který jich přímo využívá. Zprávy letcem dodané vedou jej v jeho pozemní činnosti k tomu, aby zjistil podrobně, co je v prostoru letcem označeném, čímž tato zpráva bude doplněna a přezkoušena.

Opouští-li SPO směr postupu, aby se vyhnul nepřátelskému odporu, zejména je-li při tom nucen využívat krytů v terénu, snaží se letce upozorniti na tuto změnu, aby mu usnadnil práci.

Prochází-li SPO rozsáhlými lesy, nepřehledným terénem, takže snadno uniká pozorování letce, označí prostor a směr na místě, kde vchází do takového prostoru, a při východu z něho.

Získané zprávy SPO jsou v tomto údobí různé důležitosti. Největší zájem má velitel divise na zjednávání prvního styku s nepřítelem. Proto také použije rychlého způsobu — dodání letcem.

Letec bude mít vždy zájem na tom, aby svá hlášení pro velitelství doplnil hlášením o situaci SPO nebo o jeho činnosti.

Zjednává-li SPO postupně dotyk, je úlohou letce mu tuto činnost usnadniti tím, že postupně zkoumá prostory, jež leží za linií dotyku, snaží se zjistiti sílu jednotek tam zjištěných anebo hodnotu obranných zařízení, čímž ulehčí rozhodování velitele. Stará se též o prostory v boku SPO, aby zprávami odtud přispěl k jeho zajištění.

Součinnost při útoku SPO je obdobná jako s pěchotou, při čemž osamocenosť jednotky nesmí spustiti letec se zřetele, neboť jen tak je velitel akci provádějící orientován o nepřátelském zásahu z větších vzdáleností.

V tomto období, kdy pohyb vpřed se děje jen zvolna, kdy nepřítel již o nás ví, lze navázati spojení radiotelegrafické mezi letcem a pozemní stanicí SPO.

Zdaří-li se útočná akce SPO, vede letec znovu pozemní jednotky na cíle další, označuje jim volnou cestu, kudy by za zprávami měl pronikati.

Nezdaří-li se otevření cesty pro další vyhledávání zpráv, je úkolem letce dbáti o bezpečnosť SPO a sledovati činnost nepřítele, zejména jeho manévry do boku. Dále se snaží vejíti co nejdříve ve spojení s velitelem předvoje, aby mu oznámil, kde a v jaké situaci SPO je, eventuálně jeho potřeby.

Když velitel divise nasadí SPO k využití úspěchu a k pronásledování, je úkolem letce, aby jej vedl na nepřátelské odpory, jež porůznu zůstávají rozsety v terénu, aby ukazoval volné cesty, jimiž lze vésti proti nim účinný manévr.

Je-li SPO součástí zadního voje nebo tvoří-li samostatný sled za tím účelem, stará se letec o zprávy o manévru a síle nepřítele, zejména v bocích oddílu, aby velitele zavčas uvědomil a chránil jej tak před napadením.

Za všech okolností je povinností letce, aby zprávy od SPO převzaté, jeho situaci, hlásil veliteli divise.

Velitel SPO nesmí nikdy opominouti využití přítomnosti letce k spolupráci a za všech okolností snaží se s ním navázati a udržeti spojení.

K tomu je ovšem nutno doplniti přílohy k služebnímu předpisu G-VIII-1, a to buď připojením značek, terčů atd. k dosavadním anebo vydáním nových doplňovacích, jimiž by se upravilo spojení jezdeckta s letectvem.

Doplniti by bylo třeba:

Popis terčů:

Vyznačování terče pro SPO:

Tento základní terč pro SPO (jakož i signalizační terče) je bílý. Vyznačovací pruhy jsou červené. Všechny terče jsou na jedné straně bílé, na druhé červené. Používá-li se červených stran, jsou vyznačovací pruhy bílé.

Značky pro spojení SPO a letců (viz v příloze).

Aby bylo dosaženo potřebných zkušeností, je nutno provésti řadu cvičení, zejména v oněch posádkách, kde obě zbraně jsou pohromadě, a potom stanoviti definitivně potřebné značky.

Pokud se týká radiotelegrafického spojení a užívání raket, není třeba zvláštních opatření.

Návrh signálních terčů pro spojení SPO s letcem.

Signály davané SPO letounu				
Číslo	V ý z n a m	Signální terč	Znamení radiotel. nebo optické	Poznámka
1	Ano, rozumím, zprávu jsme dostali.		— ..	
2	Nerozumím, opakujte.			
3	První dotyk s nepřítelem.		— . —	
4	Mám zprávy.		— . —	
5	Žádné zprávy o nepříteli.		— .	
6	Narazili jsme na silný odpor, nemůžeme dopředu.		— — —	
7	Pozorujte v tomto směru nepřítele.		. — —	Kilometry udati číslicemi podle přílohy k sl. předp. G-VIII-1
8	Změnili jsme směr postupu, v tomto směru pozorujte.		. — — .	
9	Udejte místo, kde nepřítel nejsilnější.		— . — .	
10	Budu útočit.		.. — —	
11	Hrozí obklíčení, musím zpět.		... — .	
12	Cíle dosaženo.		— . —	